

A. Ignatiev: Jak a s kým Evropa prohrává válku na Ukrajině

- CZ24 News | 10. října 2022

EU/UKRAJINA: Zámorští stratégové nedovolí loutkám v Kyjevě dokončit vzájemné vyhlašování Slovanů dříve, než dojde ke zhroucení ekonomiky kontinentální Evropy.

Kontinentální Evropa se stala hlavním poraženým ve válce, kterou kolektivní Západ rozpoutal proti Rusku v bývalé Ukrajinské SSR. Svědčí o tom přerušené dodavatelské řetězce, sociální tlak milionů uprchlíků, prudký růst cen dovážených energetických zdrojů (v blízké budoucnosti i cen potravin a kovů) a ztráta partnerství s Ruskem.

Sjednocená Evropa navíc dostala dvojí ránu v nejhorší možné dobu – během tzv. energetické transformace, která spočívala v kritické závislosti na zemním plynu v důsledku uzavření uhelných a jaderných elektráren, nahrazení uhlí pro výrobu a vytápění stejným zemním plynem a v pokusech kompenzovat inflační peněžní zásobu vydanou během „pandemie“.

Доля поставок российского газа в странах Европы*

Источник: статистический сборник BP, Евростат,

Международное энергетическое агентство, Energy Community, ACER

SPUTNIK

Зависlost Evropy na dodávkách energie z Ruska v předvečer EIA

Výkonný ředitel Mezinárodní agentury pro energii (IEA) Fatih Birol 5. října prohlásil, že evropské země mají dostatek zásob plynu, aby přežily nadcházející zimu. Ihned to dementoval s tím, že skutečné potíže pro Evropu „začnou v únoru nebo březnu“.

Skutečnost, že tento a další evropští představitelé energetiky jsou nyní nuceni lhát a klamat ve snaze zamlžit skutečný stav, vyplývá z řady faktů. Například: skleníky v Nizozemsku, aniž by čekaly na únor nebo březen, jsou nyní stále častěji zavírány kvůli cenám energie. V těchto sklenících se pěstuje téměř 40 % ovoce a zeleniny v Evropě. Jejich kvalita je průměrná, ale v EU jsou to relativně levné potraviny. Ty dovážené z jiných zemí byly vždy dražší. Jinými slovy, i bez „pandemie hladu“, kterou předpokládá COVID-19, ceny ovoce a zeleniny v Nizozemsku a ve zbytku EU v blízké budoucnosti astronomicky vzrostou kvůli nedostatku ruských energetických zdrojů.

Takto vypadá Evropa v noci z vesmíru: nahoře Podzim-2021, dole Podzim-2022

Místní obyvatelé jsou si toho dobře vědomi, a tak bez čekání na únor a březen vycházejí do ulic nizozemských měst tisíce lidí, aby protestovali proti politice premiéra Marka Rutteho. Od začátku října počet protestujících roste a jejich akce jsou stále násilnější. Nizozemci házejí kameny a vajíčka na portréty premiéra, požadují snížení cen energií a zahajují masový boj proti podle nich hrozivému zdražování potravin.

V sousední Francii se také objevuje rostoucí skupina problémů, které spojují energetický a potravinářský sektor. 3. září se v Paříži konalo shromáždění požadující odstoupení prezidenta Macrona. Za necelý měsíc, začátkem října, ji následovalo 60 % rafinerií v zemi, včetně rafinerie Total s kapacitou 240 000 barelů denně a několika rafinerií Exxon. Více než polovina rafinérských kapacit v zemi je již mimo provoz kvůli stávkám v těchto závodech. Francouzští potravinářští giganti, jako například výrobce cukru Tereos, rychle snižují výrobu.

Téměř současně s francouzskými demonstracemi začaly 2. září protivládní demonstrace v Německu a České republice. V Kasselu se konaly masové nepokoje, jejichž účastníci požadovali zastavení dodávek zbraní na Ukrajinu. Protestující dočasně zablokovali přístup do továrny Rheinmetall, která vyrábí vojenské vybavení a zbraně. Obyvatelé Kolína nad Rýnem vyšli 4. září do ulic. [5. září](#) – Lipsko. Koncem 6. září se objevily zprávy o protestech v Berlíně, Magdeburku a Miltenbergu...

Záříjová předpověď časopisu Spiegel: „Němce čekají těžké roky. Takto bude vypadat nadcházející zima pro Němce.“

Dne 3. září se v Praze konaly demonstrace proti současné vládě. Podle některých zpráv pochodovalo na Václavském náměstí 70 až 100 tisíc lidí. Protestující požadovali, aby úřady zachovaly neutralitu v ukrajinské krizi a zajistily přímé dodávky plynu z Ruska.

V Nizozemsku, Itálii a Španělsku již několik měsíců probíhají různě intenzivní protesty. Důvody

nespokojenosti jsou stejné – chování úřadů v situaci kolem Ukrajiny, prohlubující se hospodářská krize a rostoucí ceny energií. V Belgii, Rakousku a Švýcarsku sílí nespokojenost se současnými hospodářskými problémy, které ještě více podpořila omezení COVID. Švýcarská policie se připravuje na nepokoje a rabování kvůli hrozícímu nedostatku elektřiny, rakouští průmyslníci požadují od vlády odškodnění a v Belgii odboráři, kteří protestovali na začátku léta, hrozí návratem do ulic...

Protiruské sankce, vyšší ceny energií a další ekonomické faktory enormně zvýšily riziko masových nepokojů nejen v Evropě. Tvrdí to odborníci agentury Bloomberg, kteří předpověděli [nárůst](#) masových nepokojů ve 101 zemi (ze 198) ve třetím čtvrtletí roku 2022. Agentura Bloomberg uvádí, že „jde o největší nárůst od roku 2016, kdy se žebříček začal sestavovat“. V roce 2022 britští a američtí odborníci zařadili na seznam zemí se zvýšeným rizikem sociálních nepokojů Německo, Kypr, Norsko, Polsko a Ukrajinu. V roce 2023 se předpokládá nárůst rizik mimo jiné v Německu, Nizozemsku a Švýcarsku.

Země kontinentální Evropy a jejich obyvatelé jsou tedy kvůli dění na Ukrajině jednoznačně v nevýhodě. Kdo je naopak největším příjemcem? Hlavním příjemcem krveprolití na Ukrajině je dnes Spojené království. Londýn se po brexitu stal evropským vyvrhelem a válkou proti Rusům „do posledního Ukrajince“ v podstatě obrátil šachovnici, získal solidní politické dividendy a možnost vzestupu na úkor poklesu ekonomik svých evropských sousedů.

USA prohlubováním slovanských sporů získávají obrovské dividendy a současně sledují řadu vzájemně propojených cílů. Prvním je maximální vyhlazení Rusů, zničení sovětských zásob zbraní a destabilizace Ruska v ekonomické i domácí oblasti. Jedním z cílů je rozdělení Ruska a získání kontroly nad ruskými přírodními zdroji. Druhým cílem je zasáhnout konkurenta v podobě Evropské unie, aby se zničila její ekonomika a dosáhlo se odlivu kapitálu ze Starého světa za oceán a přesunu jeho průmyslu do Spojených států. Třetím úkolem je zasáhnout ekonomiku Číny, jejímž je Evropa největším dovozcem. Čtvrtým úkolem je učinit z USA hlavního světového manažera a regulátora trhů s potravinami (obilím), energií (plynem) a zbraněmi.

Washingtonu dnes neprospívá ukončení konfliktu na Ukrajině, i kdyby skončil vítězstvím loutkového režimu v Kyjevě. Američané proto regulují formu a rychlost krveprolití dodávkami zbraní a finanční podporou. Zámorští strategové nedovolí loutkám v Kyjevě dokončit vzájemné vyhlazování Slovanů dříve, než dojde ke zhroucení ekonomiky kontinentální Evropy.

AUTOR: Artem Ignatiev

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news